

Malcolm zamyšleně zvedl sklenici k ústům.

„Malcolme! Ne!“ Griffin mu vyrazil sklenici z ruky, až odletěla do krbu. Oheň zaplál, pak okamžitě zhasl. Malcolm se na Griffina zděšeně podíval a to už do místnosti vtrhly strážé.

„Co se to tu ksakru děje?“ štěkl jeden.

Psi spadli ze stolu na zem, v křečích škubali tlapami.

Přítomní zalapali po dechu. Někdo vykřikl: „Dělejte něco!“ Ale co se dalo dělat?

Psi už měli oči obrácené v sloup.

Za vteřinu tam leželi zcepenělí.

Bradyn zvedl džbán a přičichl k němu. „Smrtelně jedovatá muchomůrka. A tohle... tohle je královo pivo. Někdo se pokusil krále otrávit!“

3

MAGGIE

Žaludek se mi svíral obavami celou cestu do hostince. Měla jsem zpoždění. Hodně velké. Ale nejen to. Utrpěla jsem otřes. Šok. Ta dračice. Vojáci. *Moldark*. Dýku jsem umyla ve žlabu s vodou, zuřivě jsem se snažila smýt tu jeho hroznou krev. Když byla čistá, zasunula jsem si ji zase do boty, obávala jsem se, že ji brzy zase budu potřebovat. Po vojácích a princí nebylo ani stopy, ale měla jsem neblahé tušení, že je opět brzy uvidím.

Nedokázala jsem přestat myslet na *ni*. Dračici vezli do Královského Hradce. Na místo, kam se nikdy nebudu moct dostat. Ale musela jsem ji zase vidět. Dotkla jsem se jizvy, která mě pořád pálila, i když už ne tolik jako zpočátku. Večerní ticho narušil řehot a pokřikování. Byla jsem vyčerpaná a zablácená od hlavy až k patě. Za chvíli jsem měla s Xavierem vystupovat. Poslední, oč jsem v té chvíli stála, bylo předvádět se před zraky publika.

Než jsem doběhla k zadním dveřím hostince, vyřítil se z nich Xavier. V dlouhých šedých vlasech měl vpletené zvířecí kosti, které chřestily. Všimla jsem si, že si tam přidal další vrstvu.

Z nějakého důvodu věřil, že ty kůstky jsou zdrojem skutečného kouzla. Neustále je sbíral a tvrdil, že mají kouzelnou moc. Neváhal obětovat naše těžce vydělané penízky podvodníkům za kdejaký krám,